

## WYROK

### W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 16 lipca 2009 roku

Sąd Okręgowy w Opolu II Wydział Cywilny Odwoławczy  
w składzie następującym:

Przewodniczący: SSO Andrzej Połata (spr.)

Sędziowie: SO Grażyna Matuszek

SO Romuald Suhs

Protokolant: Iwona Staniszevska

po rozpoznaniu w dniu 16 lipca 2009 roku w Opolu

na rozprawie

sprawy ze skargi Konsorcjum ITB Sp. z o. o. we Wrocławiu, Pellizzer s.r.l. Fonia - Włochy,  
Tessarollo Comm Giuseppe s.r.l. Borgo Valsugana - Włochy

z udziałem zamawiającego Generalnej Dyrekcji i Dróg Krajowych i Autostrad Oddział w Opolu  
o zamówienie publiczne

od postanowienia Krajowej Izby Odwoławczej przy Prezesie Urzędu Zamówień Publicznych  
w Warszawie  
z dnia 4 czerwca 2009 roku

sygn. akt KIO/UZP 648/09

oddala skargę

Na oryginale właściwe podpisy

Zgodność z oryginałem stwierdza:

\ 1, i

i w z K f b

y

Sekretarz

Iwona Sośka

Sygn. akt II Ca 488/09

#### Uzasadnienie

Postanowieniem z dnia 4 czerwca 2009 roku Krajowa Izba Odwoławcza po  
rozpoznaniu odwołania wniesionego przez Konsorcjum: ITB Sp. z o.o., ul. Wiosenna 14 lok.  
22, 53-017 Wrocław (lider). Pellizzer s.r.l. z siedzibą w 31010 Ponte (Włochy), Via  
Matarelli 58, Tessarollo Como Giuseppe s.r.l., z siedzibą w 38051 Valsugana (Włochy),

Corso Ausugum 37, od rozstrzygnięcia przez zamawiającego Generalną Dyрекcję Dróg Krajowych i Autostrad Oddziału w Opolu, ul. Niedziałkowskiego 6, 45-085 Opołe protestu z dnia 30 kwietnia 2009 roku orzekła o odrzuceniu odwołania a kosztami postępowania obciążyła w7w Konsorcjum.

W uzasadnieniu powyższego co do istoty wskazała, że odwołanie podlega odrzuceniu na podstawie art. 187 ust. 4 pkt 3 i 7 ustawy z dnia 29 stycznia 2004 roku - Prawo Zamówień Publicznych ( Dz. U. nr 223, poz. 1655 z późn. zn.). gdyż odwołanie zostało podpisane przez osoby nie posiadające umocowania do działania w imieniu członków konsorcjum, zaś kopia odwołania nie została przekazana zamawiającemu jednocześnie z wniesieniem odwołania do Prezesa UZP.

Skargę na powyższe postanowienie wniosło Konsorcjum zarzucając skarżonemu postanowieniu :

- a) naruszenie przepisów- art. 184 ust. 2 ustawy Prawo Zamówień Publicznych poprzez przyjęcie przez Krajową Izbę Odwoławczą, że skarżący przekazał Zamawiającemu kopię odwołania z uchybieniem terminu,
- b) naruszenie przepisów art. 187 ust. 4 pkt. 3 ustawy Prawo Zamówień Publicznych przez przyjęcie, że odwołanie zostało wniesione przez podmiot nieuprawniony.

Wskazując na powyższe zarzuty skarżący wniósł o uchylenie zaskarżonego postanowienia i nakazanie Krajowej Izbie Odwoławczej merytorycznego rozpoznania odwołania skarżącego.

Zamawiający wniósł o oddalenie skargi.

#### **Sąd Okręgowy zważył co następuje :**

Skarga nie zasługuje na uwzględnienie .

Sąd Okręgowy w pełni akceptuje i przyjmuje za własne stanowisko Krajowej Izby Odwoławczej co powoduje, iż bezprzedmiotowym jest czynienie szerokich powtórzeń w zakresie motywów, które legły u podstaw wydanego przez rzeczony podmiot postanowienia. Powyższe prowadzi do konkluzji, iż właściwie należy jedynie odnieść się do zarzutów podniesionych przez Skarżącego w skardze na to orzeczenie.

Na podstawie art. 184 ust. 2 ustawy Prawo Zamówień Publicznych odwołanie wnosi się do Prezesa Urzędu w terminie 5 dni od dnia doręczenia rozstrzygnięcia protestu, jednocześnie przekazując jego kopię zamawiającemu. Złożenie odwołania w placówce pocztowej operatora publicznego jest równoznaczne z wniesieniem do Prezesa Urzędu. Poza sporem jest to, że termin odwołania w niniejszej sprawie upływał w dniu 12 maja 2009 roku, zaś - co wynika z oświadczenia Zamawiającego - kopia odwołania wpłynęła do niego w dniu 15 maja 2009 roku. W tym miejscu w sposób kategoryczny wskazać należy, że nadanie kopii odwołania jako przesyłki pocztowej nie jest równoznaczne z przekazaniem odwołania Zamawiającemu. Taki skutek dotyczy li i wyłącznie odwołania skierowanego do Prezesa Urzędu. Ustawodawca w powołanym powyżej przepisie wyraźnie wskazuje *na jednoczesność* przekazania kopii odwołania zamawiającemu . Wskazać należy i na to , że warunkiem skutecznego złożenia odwołania jest nie tylko złożenie odwołania w terminie , ale również jednoczesność przekazania jego kopii zamawiającemu. Brak więc jednoczesności przekazania kopii odwołania zamawiającemu z jego wniesieniem, skutkuje odrzuceniem odwołania na podstawie art. 187 ust. 4 pkt 8 cyt. wyżej ustawy. Powyższe wynika z konsekwencji nie zachowania jednoczesności przekazania kopii odwołania zamawiającemu. Wymóg jednoczesności przekazania kopii odwołania zamawiającemu , ma na celu umożliwienie mu powzięcia informacji o zakończeniu bądź nie, postępowania prowadzonego na skutek wniesionego protestu (vide : K10/UZP 677/08, Postanowienie KIO z dnia 17 lipca 2008 roku). Brak też w sprawie jakichkolwiek podstaw po temu by zrównywać jednoczesność przekazania kopii odwołania zamawiającemu z wniesieniem odwołania do Prezesa UZP poprzez złożenie go w placówce pocztowej operatora publicznego. Gdyby taka intencja

przyswieceła ustawodawcy, z całą pewnością redakcja omawianego przepisu byłaby inna i nie obejmowała jedynie swoistym „uprawnieniem” Prezesa UZP. Widonym przejawem takiego stanowiska jest choćby treść art. 27 ust. 5 w/w ustawy. Ten wymóg jednoczesności ma podstawowe znaczenie albowiem, tylko wtedy odwołujący się może mieć pewność, że skutecznie powstrzymał zamawiającego przed podpisaniem umowy. Brak takiej informacji mógłby skutkować tym, że zamawiający mógłby skutecznie podpisać umowę z wykonawcą o wykonanie przedmiotowego zamówienia. W takiej sytuacji rodzi się retoryczne pytanie - Co wówczas? By takich sytuacji uniknąć wprowadzono wyżej omawiany zapis art. 184 ust. 2 ustawy Prawo Zamówień Publicznych (vide: Postanowienie SO w Łodzi z dnia 17 sierpnia 2007 roku, sygn. akt X Ga 269/07 oraz Postanowienie SO w Poznaniu z dnia 18 października 2007 roku, sygn. akt X Ga 311/07). Biorąc pod uwagę wszystkie wyżej naprowadzone okoliczności myli się Skarżący, kiedy wywodzi, że obowiązek „jednoczesności” tyczy przekazania odwołania w tym samym czasie - jednocześnie Zamawiającemu i Prezesowi UZP. Podobnie chybiłymi są wywody dotyczące tego, iż takie przekazanie nie ma wpływu na szybkość postępowania. Argumentacja przeciwna została powyżej przedstawiona i w zderzeniu z nią zarzuty przeciwnie się nie ostają.

W kwestii pełnomocnictw.

Pełnomocnictwa jakie zostały wystawione na rzecz pana Wojciecha Kulisa nie przewidywały możliwości ustanawiania dalszych pełnomocników. Artykuł 106 k.c. stanowi wprost, że pełnomocnik może ustanowić dla mocodawcy innych pełnomocników *tylko wtedy*, gdy umocowanie takie wynika z treści pełnomocnictwa, z ustawy lub ze stosunku prawnego będącego podstawą pełnomocnictwa. Wbrew twierdzeniom skarżącego zapis art. 23 ustawy Prawo Zamówień Publicznych tego nie zmienia. Owszem jest swoboda co do formy i treści pełnomocnictwa ale ustanowienie przez pełnomocnika innych pełnomocników musi wynikać z treści pełnomocnictwa, z ustawy lub ze stosunku prawnego. Z treści pełnomocnictwa powinien wynikać zakres upoważnienia od wszystkich uczestników oferty<sup>1</sup> wspólnej na rzecz konkretnego pełnomocnika (vide: Prawo Zamówień Publicznych. Komentarz: Ludomir Bogacz, Magdalena Lempicka, Grzegorz Pyliński. wydawnictwo Oficyna Wydawnicza Branta Bydgoszcz- Warszawa 2006, str. 132).

Mając powyższe na uwadze i na podstawie art. 198 ust. 2 ustawy Prawo Zamówień Publicznych skargę jako bezzasadną należało oddalić.